

määritud. Nüüd oli puu weikeste waerajate wõeraSte eest warjatud, sest kõik ülesmineku kohad oli neile kinni pandud. Oh kuidas see uus äpardus neid kihama panni. Kus kaks tükki wastastikku juhtusid, seal aeti hooliga juttu, liigutati sarwa, jooksti jälle edasi tagasi ja peeti nõuu. Viimaks tuli ometi selle kihaja hulga le korraline lugu kätte, ta taganeS tagasi ja tükil ajal ei olnud mitte üht ainust sipelgast oma endisel teel näha. Aga juba teisel päewal nähti terwet wäehulka teele alustawat, just otse kuuse poole. Paksus troppis läksid nad nagu üks priitahtlikute hulk julgeste kuuse tüwi mööda ülesse. Tõrwa wõru ääre jõudes, kargasid esimesed, põgenemise asemel, surmast hoolimata, pehme musta tõrwa sisse. Nende üle läks ka teine rida surma, siis kolmas ja neljas, kunni kitsas pruun sild surnu kehadeSt üle tõrwa wõru wiis. Sealst läks nüüd ülejäánud sipelgate rong wõidurõõmuga üle, kes sestsaadik kuuse peal jälle endisel wiisil tõõdawat; sest kellegil ei olnud nii halastamata südant, et oleks

wõinud selle wäikeSe wahwa rahwakesele weel kolmat äpardust walmistada. Ja kui see kuust weel seisab ja sipelgad mitte sealt kadunud ei ole, siis käiwad praegu weel selle sugu lapse-lapsed seda suurt puud mööda ülesse ja alla.

Muumia nisud.

Üks wanaaasjade-uurija leidis Egiptuse haudadest, muumia puusärgi kõrwas, weikeSe kausi nisuteradega. Nagu arudlaselS kingituseks tõi ta ühe sõbrale wiis niisugust tera. Sõber pistis need wiis tera, mis 3000 aastat hauudas olnud, ühe lillepoti sisse, et näha saaks, kas neil mitte idanemise jõudu poleks. Ja waata, lühikesel ajalaga tõuusid ilusad haljad orased üles, nagu minewaaastase teradest. WiieSt terast sai ta 1200 tera. Neid küümas ta jälle uueste ja sai palju suuremat saaki.
